

prima instanță, Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău
judecător: N. Pasecinic
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău
judecători: M. Ciugureanu, G . Dașchevici, A. Bostan

dosarul nr. 2ra-2280/2016

ÎNCHEIERE

14 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Ion Druță, Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Iurii Bass și Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Iurii Bass împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016 și deciziei suplimentare a Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2016, prin care s-a admis recursul declarat de Iurii Bass cu casarea parțială a hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26 august 2015, în sensul majorării sumei prejudiciului moral și s-a respins apelul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

c o n s t a t ă :

La 01 iunie 2015, Iurii Bass a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al RM cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei și încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 21 mai 2015 a înaintat o cerere de chemare în judecată Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău cu privire la repararea prejudiciului cauzat de către stat asupra încălcării examinării cauzei în termen rezonabil. Potrivit încheierii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 25 mai 2015, cerere i-a fost restituită conform prevederilor articolului 170 alin. (1) lit. e) Cod de procedură civilă.

Ulterior, înlăturând neajunsurile menționate de către instanța de judecată și potrivit prevederilor articolelor 2, 3, 4, 5, al Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 cu privire la repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la

judicarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, a înaintat repetat cererea.

A mai indicat reclamantul că, în luna iulie a anului 2000, a ieșit la pensie deținând funcția de anchetator pe cazuri excepționale în cadrul Departamentului de Combatere a Crimei Organizate și Corupției a MAI al RM, locotenent - colonel de poliție.

Astfel, pensia i-a fost stabilită în mărime de 336 lei, cu mult mai mică în comparație cu restul angajaților, iar în decursul a 3 ani de nenumărate ori s-a adresat în scris către Ministerul Afacerilor Interne cu solicitarea de a corecta eroarea comisă cu efectuarea unui recalcul și stabilirea unei noi pensii în corespundere cu legislația în vigoare.

Drept răspuns a fost informat că, pensia este calculată corect fiindu-i refuzată prezentarea documentelor contabile cu privire la situația financiară din ultimul an, în cadrul MAI.

La 23 septembrie 2003, reclamantul s-a adresat cu o cerere la Curtea de Apel Chișinău împotriva Ministerul Afacerilor Interne cu privire la efectuarea recalculului pensiei, înlocuirea altei pensii și achitarea sumei restante.

Pricina în cauză s-a aflat în procedura magistratului Curții de Apel Chișinău, Mihail Cherdivară, care după câteva ședințe de judecată a examinat cerințele solicitate dispunând transmiterea cazului către Judecătoria Centru, mun. Chișinău, fiind în repartizată judecătorului Nicolae Costin.

După efectuarea expertizei contabile și examinarea cauzei în fond, la 29 septembrie 2005, a fost emisă hotărârea prin care s-a dispus încasarea unei alte sume asupra pensiei, diferența neachitată din aceasta și alte plăți. Astfel, cu hotărârea emisă a fost de acord în totalmente, însă la examinarea cererii de apel înaintată de către Ministerul Afacerilor Interne, Curtea de Apel Chișinău a casat hotărârea emisă de prima instanță la 29 septembrie 2005 ca fiind una ilegală, motivând prin faptul că cerințele sale se examinează în procedură administrativă. Astfel, respectiva cerere de chemare în judecată a fost repartizată judecătorului Curții de Apel Chișinău, Marina Anton, care, din motive necunoscute a dispus efectuarea expertizei contabile, iar mai apoi examinarea pricinii cu amânarea acestora din diferite motive.

Ulterior, cauza respectiva s-a tergiversat timp de 2 ani, fiindu-i încălcat dreptul la examinare în termen rezonabil a cauzei și abia la 17 decembrie 2007, magistratul Marina Anton a emis hotărârea prin care a fost dispusă încasarea unei noi pensii și diferența sumei din pensia neachitată, hotărâre cu care a fost de acord.

Însă, Ministerul Afacerilor Interne, s-a adresat cu recurs solicitând anularea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2007, motivând prin faptul că, în certificatul expediat în adresa experților, în mod eronat a fost indicată perioada de activitate în cadrul MAI, iar calculul efectuat în cadrul expertizei contabile, neîntemeiat i-a fost majorată pensia.

La 04 aprilie 2008, Curtea Supremă de Justiție, a admis cererea de recurs cu casarea deciziei instanței de apel din 17 decembrie 2007, și remiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători.

Astfel, pricina respectivă a fost repartizată judecătorului Curții de Apel Chișinău, Domnica Manole, care, în decurs de aproximativ 2 ani, din diferite considerente și de cele mai dese ori amâna examinarea pricinii, cu scopul de a tergiversa emiterea hotărârii.

Totodată, a mai menționat reclamantul că, neîntemeiat a fost efectuată o altă expertiză contabilă și abia la 07 mai 2010, magistratul Domnica Manole a emis hotărârea prin care a dispus obligarea Ministerului Afacerilor Interne de a efectua recalculul pensiei din 20 iulie 2000 cu achitarea următoarelor, sume: datoria recalculată a pensiei în sumă de 39 404, 04 lei; datoria pentru pensia neachitată cu aplicarea coeficientului de inflație în sumă de 33 562,07 lei; cheltuielile de judecată în mărime de 328,00 lei și de asistență juridică în mărime de 5 000 lei; repararea prejudiciului moral în sumă de 10 000,00 lei.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 28 noiembrie 2010, a casat parțial decizia Curții de Apel Chișinău din 07 mai 2010, dispunând excluderea sumei de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Susține reclamantul că, Ministerul Afacerilor Interne din perioada ianuarie - februarie 2011, în baza titlului executoriu i-a achitat sumele indicate, însă a refuzat executarea deciziei în partea ce ține de recalcularea pensiei, motivând prin faptul că decizia respectivă nu este indicată suma concretă.

La 14 martie 2011, a înaintat o cerere în adresa Curții de Apel Chișinău cu privire la explicarea deciziei din 07 mai 2010, însă cererea respectivă a fost respinsă în baza încheierii Curții de Apel Chișinău din 08 aprilie 2011, dat fiind faptul că cerințele indicate nu se încadrează în limitele hotărârii judecătorești, fiind niște cerințe noi față de instanță.

A mai indicat reclamantul, că a refuzat înaintarea cererii de revizuire, deoarece a considerat că este o procedură îndelungată pentru a obține o hotărâre definitivă și irevocabilă cu privire la achitarea și transferarea pensiei și a sumelor restante.

La 26 mai 2011, a înaintat către Ministerul Afacerilor Interne o cerere cu solicitarea de efectua recalcularea pensiei, stabilirea mărimii acesteia și achitarea sumei restante. Deoarece până la finele lunii și conform termenului prevăzut de legislație nu a parvenit răspunsul, la 27 iunie 2011, a înaintat o nouă cerere către Curtea de Apel Chișinău cu privire la efectuarea recalculului pensiei și achitarea acesteia.

Totodată, cererea de chemare în judecată a fost repartizată judecătorului Sergiu Arnăut, care timp de jumătate de an și din motive necunoscute de nenumărate ori a amânat examinarea cererii și abia la 10 decembrie 2012, a emis hotărârea prin care a hotărât stabilirea pensiei în mărime de 3 602,15 lei și achitarea sumei restante a pensiei în mărime de 9 327,19 lei, iar faptul cum s-a ajuns la suma pensiei, nici până în prezent nu îi este clară.

La 20 decembrie 2012, a înaintat o cerere de apel asupra hotărârii din 10 decembrie 2012, continuând astfel examinarea cererii, însă nu pe mult timp, deoarece la începutul lunii martie 2012, magistratul Sergiu Arnăuț a dispus stoparea examinării cauzei, motivând prin faptul că la 26 februarie 2012, pârâtul a atacat decizia Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2012 la Curtea Supremă de Justiție.

Susține recurentul că, indiferent de faptul că termenul prevăzut de legislația în vigoare, pentru contestare a expirat, Curtea Supremă de Justiție, a dispus examinarea cererii de recurs înaintată de Ministerul Afacerilor Interne și la 03 iulie 2013 a emis decizie prin care a dispus casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2012, cu remiterea pricinii spre examinare la Judecătoria Centru, mun. Chișinău.

A mai menționat că, în partea constatatoare a deciziei Curții Supreme de Justiției din 03 iulie 2013, s-a indicat că membrii colegiului sunt în nedumerire și la fel ca și dânsul nu înțeleg din care calcule magistratul Sergiu Arnăuț, în decizia sa a stabilit pensia în mărime de 3 602,15 lei.

Astfel, în iulie 2013, a primit prin poștă încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău, prin care la 23 iulie 2012, a fost primită spre examinare cererea de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu stabilirea ședinței de judecată pentru 29 noiembrie 2013, însă, prezentându-se în sala ședinței de judecată la data și ora stabilită, judecătorul Liliana Andriaș a anunțat părților că examinarea cauzei în fond va avea loc la 05 martie 2014.

Ulterior, la finele lunii februarie 2014, a recepționat citația de a se prezenta în cadrul Judecătoriei Centru, mun. Chișinău la 15 aprilie 2014, fără a fi indicate careva date relevante.

Respectiv, la 15 aprilie 2014, fiind prezent în cadrul instanței de judecată a rămas surprins, deoarece cauza împotriva Ministerului Afacerilor Interne a fost transmisă în gestiunea judecătorului Nicolae Costin, care la 29 septembrie 2005, deja a emis o hotărâre în acest sens, iar conform legislației Republicii Moldova ultimul nu era în drept de a examina cererea respectivă în mod repetat. La fel, acest fapt a fost menționat și în cadrul ședinței de judecată, la care magistratul Nicolae Costin a menționat că este la curent cu cele emise anterior de dânsul, iar legislația în vigoare îi permite de a emite o nouă hotărâre în acest sens, după care a amânat examinarea cauzei pentru data de 26 iunie 2014.

Mai mult ca atât, în ziua stabilită, până la deschiderea ședinței de judecată a înaintat judecătorului o cerere de recuzare, care a fost examinată de către judecătorul Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, Irina Maxim, iar în iulie 2014 a fost înștiințat prin poștă că pricina dată a fost primită spre examinare fiind în gestiunea judecătorului Adela Andronic cu stabilirea ședinței de judecată la data de 15 septembrie 2014.

Afirmă că, în cadrul ședinței de judecată, reprezentantul pârâtului a înaintat instanței de judecată o cerere cu privire la scoaterea cererii de pe rol, motivând prin faptul că dânsul a încălcat procedura deoarece, la 26 mai 2011, a înaintat o cerere de chemare în judecată în mod repetat, pârâtul la fel fiind

Ministerul Afacerilor Interne. Drept răspuns la cele indicate a menționat că, cerința respectivă trebuie să fie respinsă ca neîntemeiată, concretizând că, în anul 2011, judecătorul Sergiu Arnăuț a examinat astfel de cereri înaintate de către pârât care au fost respinse. Totodată, a mai indicat că, la 26 ianuarie 2013, la depunerea cererii de apel, pârâtul din nou a adresat o astfel de cerere, iar la 03 iulie 2014, Curtea Supremă de Justiție nu a depistat careva încălcări, fapt menționat în partea motivată a încheierii, și deoarece actul respectiv nici nu se supune nici unei căi de atac, a propus judecătorului Adela Andronic de a emite o încheiere cu privire la încetarea acestei întrebări.

La 10 octombrie 2014, a fost emisă încheierea cu privire la refuzul de a scoate cererea de pe rol, însă la 29 decembrie 2014, judecătorul Adela Andronic, contrar încheierii din 10 octombrie 2014, emite încheierea cu privire la scoaterea cererii de pe rol, indicând că de către ultimul a fost încălcată procedura de înaintare a cererii de chemare în judecată.

A mai indicat reclamantul că, la 06 ianuarie 2015, a declarat recurs asupra încheierii respective, iar la 19 aprilie 2015, Curtea de Apel Chișinău a casat încheierea din 29 decembrie 2014 ca fiind neîntemeiată fiind trimisă spre examinare Judecătoriei Centru, mun. Chișinău în alt complet de judecată.

Anterior, în luna septembrie 2011, a înaintat o cerere de chemare în judecată în adresa Curții de Apel Chișinău cu privire la repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului de judecare în termen rezonabil a cauzei, iar la 28 februarie 2012, Curtea de Apel Chișinău a admis cererea fiindu-i încasată în calitate de prejudiciu moral suma de 8 000 lei. Totodată, decizia Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2010, care nu a fost supusă nici unei căi de atac, instanța de judecată a stabilit elucidarea acestei întrebări, iar conform deciziei instanței de judecată, i-a fost achitat diferența sumei din pensie pentru perioada iulie 2000 - mai 2010, însă în decurs de 5 ani, MAI refuză acest fapt contrar celor menționate de Curtea de Apel Chișinău, unde a indicat despre efectuarea recalculului și achitarea sumei restante a pensiei.

Menționează că, în decurs de 5 ani nici pârâtul, nici instanța de judecată nu i-a solicitat prezentarea dovezilor suplimentare, fapt ce indică că atât instanța de judecată cât și pârâtul, de comun acord căutau careva erori procesuale în cererea de chemare în judecată. Astfel, prejudiciul cauzat prin încălcarea dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei, îl estimează la suma de 2 500 000,00 lei.

Consideră că, cerința sa de încasare a sumei respective cu titlu de reparare a prejudiciului moral este întemeiată, deoarece conform articolelor 46, 53 din Constituție, dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sânt garantate, cât și persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.

În aceeași ordine de idei, a mai indicat că, potrivit pct. 6 din Hotărârea explicativă a Curții Supreme de Justiție nr. 9 din 09 octombrie 2006, prejudiciul moral, născut din cauzarea de daune (răspunderea civilă delictuală), se repară de

cel care l-a cauzat altuia printr-o faptă ilicită extra contractuală (art. 616 alin. (2) Cod civil, și art. 219 alin. (4) CPP, fiind o sancțiune prevăzută de o regulă generală, care presupune: - să se fi săvârșit o faptă cu caracter ilicit; - între fapta ilicită săvârșită și prejudiciul cauzat altei persoane să existe o legătură directă de cauzalitate; - autorul faptei cauzatoare de prejudiciu să fi fost în culpă; - autorul să fi avut capacitatea delictuală în momentul săvârșirii faptei.

Astfel, vina persoanelor responsabile a Ministerului Afacerilor Interne, se deduce din cererea de chemare în judecată și ilegalitatea acțiunilor Ministerului Afacerilor Interne prin falsificarea documentelor contabile, a probelor în procesul civil, neexecutarea intenționată a hotărârilor instanței de judecată în partea ce ține de recalcularea pensiei.

A mai menționat că, cea de-a treia expertiză contabilă a fost efectuată la cererea Ministerului Afacerilor Interne, rezultatul căreia a fost prezentat ambelor părți cât și instanței de judecată, iar la etapa examinării cererii în fond a prezentat dovezi cu privire la faptul că rezultatul expertizei este unul fals, iar până în prezent nici un judecător care a examinat acțiunea respectivă nu a acordat o valoare juridică acestui fapt, în afară de faptul că la 07 noiembrie 2014 în ziarul „Panorama” a fost publicat un articol cu privire la acțiunile respective cu privire la recalcularea pensiei, însă fără o careva reacție din partea organelor de stat.

Pe parcursul a 3 ani, la nenumărate negocieri cu Ministerul Afacerilor Interne nu au dat nici un rezultat, iar timp de 12 ani în care a avut loc examinarea litigiului, i-a fost cauzat suferințe morale prin tergiversarea și neaplicarea legislației în hotărârile emise de judecători, prin acțiunile cauzate de către Ministerul Afacerilor Interne, serviciului căruia i-a dedicat 20 de ani, din lipsa mijloacelor de supraviețuire, deoarece este unicul întreținător al familiei. Totodată, în perioada anilor 2003 - 2008, soția sa nu era angajată în câmpul muncii, iar din 2005 - 2010, fiica sa era studentă din care considerent era obligat de a lua cu împrumut careva sume de bani pentru achitarea contractului.

La fel, din cauza lipsei surselor financiare, de cele mai dese ori apăreau conflicte în prezența copilului care se răsfrângeau asupra sănătății acestuia.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26 august 2015 cererea de chemare în judecată înaintată de Iurii Bass a fost admisă parțial, cu constatarea încălcării dreptului reclamantului Iurii Bass la judecarea în termen rezonabil a cauzei și încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al RM în beneficiul reclamantului Iurii Bass a prejudiciului moral în sumă de 5 000 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 18 septembrie 2015 Iurii Bass a declarat apel, solicitând casarea hotărârii contestate și emiterea unei hotărâri noi prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral precum a fost formulată, cu încasarea de la Ministerul Justiției al RM în beneficiul lui Iurii Bass prejudiciul moral în sumă de 2 500 000,00 lei.

Prin decizia Curții de Apel din 13 aprilie 2016 s-a admis apelul declarat de Iurii Bass cu casarea hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26 august 2015, în partea stabilirii cuantumului prejudiciului moral, și cu emiterea în această

parte a unei noi hotărâri prin care s-a încasat din contul Bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției al RM în beneficiul lui Iurii Bass prejudiciul moral în mărime de 20 000 lei. În rest hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 26 august 2015 s-a menținut.

Prin decizia suplimentară a Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2016 s-a respins cererea de apel înaintată de Ministerul Justiției al RM.

La 26 mai 2016, Iurii Bass a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului cu modificarea deciziei instanței de apel în sensul majorării prejudiciului moral până la suma de 2 500 000 lei.

În motivarea recursului a indicat că, consideră neîntemeiată decizia instanței de apel în partea încasării prejudiciului moral, deoarece la adoptarea acesteia, instanța de apel nu a ținut cont de materialele cauzei și probele prezentate în acest sens, nu a dat o apreciere justă materialului probator, expunându-se totodată asupra fondului cauzei.

La 29 iulie 2016, Ministerul Justiției al RM a declarat recurs împotriva deciziei și deciziei suplimentare a instanței de apel, solicitând admiterea recursului cu casarea deciziilor și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, consideră neîntemeiată decizia instanței de apel, deoarece la emiterea acesteia instanța de apel a interpretat eronat legislația, a dat o apreciere arbitrară materialului probator.

Susține că, instanța de apel nu a reținut spre examinare raportul prezentat de Judecătoria Centru, mun. Chișinău, potrivit căruia instanțele de judecată au întâmpinat dificultăți la examinarea cauzei ce nu depind de voința sa, cum ar fi: înaintarea de către Iurii Bass a 6 din 11 ședințe de judecată în prima instanță cereri de amânare, alte 5 au fost amânate la solicitarea pârâtului. Ulterior, de către Iurii Bass a fost înaintată cerere de revizuire, care de asemenea a implicat timp îndelungat pentru examinare, fiind ridicată de la examinare și expediată după competență la Curtea Supremă de Justiție, concretizarea pretențiilor în cererea de chemare în judecată de către Iurii Bass, înaintarea recuzării, scoaterea de pe rol a acțiunii, exercitarea căilor de atac asupra încheierii de scoaterea cererii de pe rol etc. Or, toate în ansamblu au determinat imposibilitatea examinării cu celeritate a cauzei.

Afirmă recurentul că, instanțele de judecată pe parcursul examinării cauzei au ținut cont de principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale, au creat condiții egale părților pentru exercitarea drepturilor lor.

A mai indicat că, Iurii Bass pe tot parcursul examinării pricinii nu a înaintat instanțelor de judecată cerere de accelerare a examinării cauzei.

Consideră recurentul că părțile au contribuit în mare măsură la prelungirea procesului, fapt care conduce la respingerea cererii sub aspectul depășirii termenului rezonabil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat la 26 mai 2016 și 29 iulie 2016, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016 este depus în termen, în cazul în care copia deciziei a fost expediată în adresa părților conform scrisorii nr. 2440 (f.d. 76, Vol. II), iar la materialele cauzei nu se regăsește dovada recepționării deciziei de către părți.

Examinând temeiurile recursurilor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Iurii Bass și Ministerul Justiției al RM nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursurilor nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe

când în recursurile declarate de Iurii Bass și Ministerul Justiției al RM, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Iurii Bass și Ministerul Justiției al RM ca inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursurile declarate de Iurii Bass și Ministerul Justiției al Republicii Moldova, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecători

Ion Druță

Galina Stratulat